

ת"פ 6318/07/15 - מדינת ישראל נגד איל מורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 6318-07-15 מדינת ישראל נ' רוטשטיין ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בר טוב

נגד
הנאשם
איל מורי (נאשם 2)
ע"י ב"כ עו"ד רפאל

גזר דין

ביום 15.11.15 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

לפי המוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן, והתביעה הגבילה טיעוניה לעונש לעתירה שעיקרה מאסר בן חודש ימים, שיצטרף למאסר מותנה בן ארבעה חודשים שתבקש להפעילו, ובסך הכל לחמישה חודשי מאסר בכליאה, לצד רכיבי ענישה נלווים.

בעניינו של הנאשם התקבלו ארבעה תסקירים, האחרון שבהם מיום 3.10.17, לאחר שהדיון נדחה מעת לעת לצורך שילובו של הנאשם בטיפול ומעקב אחר התקדמותו.

עוד הופנה הנאשם פעמיים לממונה על עבודות השירות, אך נמצא כלא כשיר לביצוע עבודות שירות מחמת צריכת הסמים בה התמיד.

מעשי הנאשם:

ביום 1.10.14 בשעת צהריים, בבניין בו שהה יחד עם אחר, החזיק הנאשם לשם צריכה עצמית מנת הרואין במשקל 0.8146 גרם נטו.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם עונש הולם:

העיסוק בסם מסוכן, ובוודאי סם 'קשה' כהרואין, גורר נזקים חמורים ועצומים במעגלים הולכים ומתרחבים - ניזוק הצרכן, ניזוקים קרוביו ומקורביו, וניזוקה החברה כולה, מחמת העבריינות הנלווית תדיר לצריכת סם ומחמת כוחם המתעצם של ארגוני הפשע הניזונים מרווחי הסם. אלא, שעבירה של החזקה לצריכה עצמית, וכשמדובר בכמות קטנה למדי, מצויה בתחתית מדרג החומרה של עבירות הסמים. מטרת ההחזקה היתה שימוש עצמי, של מכור לסם, ואין לסטות מהמתחם הנהוג הנע בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1964, כבן 52, רווק ואב לילדה. לחובתו שתי הרשעות קודמות שעיקרן עבירות של החזקת סם מסוכן, בגין ריצה שני עונשי מאסר [גיליון רישום פלילי, תע/1]. עקב הרשעתו האחרונה בשנת 2014, בגין עבירות שביצע בשנת 2013, נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל ולמאסרים מותנים לפי סיווגי עבירות. כך, העבירה בתיק דנן מפעילה מאסר מותנה של ארבעה חודשים [ת"פ 34267-08-13 מיום 9.2.14, תע/2].
2. הנאשם צורך סמים מנעוריו, לדבריו על רקע מצבו המשפחתי, הנפשי והבריאותי הקשה. מאז שעבר תאונת דרכים בשנת 2010 החל לצרוך סמים באופן קבוע, כשניסיונותיו להיגמל לא צלחו. למעשה, הנאשם ממשיך באורח חיים שולי והתמכרותי, כשאינו כל סימן להירתמות רצינית לניסיונות גמילה. שירות המבחן מפרט בתסקיריו כיצד לא הצליח הנאשם לתרגם את רצונו המילולי בגמילה לכלל מעשים של ממש. שירות המבחן מצא כי התנהגותו של הנאשם היא מניפולטיבית.
3. בפברואר 2017 פנה הנאשם למרכז "צור אביב", לטיפול בגמילה בסיוע תחליף סם, ונראה היה כי נפתח הפתח לתקווה [תסקיר מיום 17.5.17]. אלא, שנמצא שלצד השימוש בתחליף הסם, ממשיך הנאשם לצרוך הרואין. הנאשם ממשיך להצהיר על רצונו להיגמל, אך גם ממשיך להשתמש בסם, לדבריו מחמת תסכול וקושי הנובעים מקשיים זוגיים ותובענות הטיפול באביו החולה. הנאשם דחה אפשרות לשילובו בקהילה טיפולית סגורה [נע/3].
4. שירות המבחן הגיע למסקנה, כי הנאשם יתקשה לערוך שינוי מהותי לאורך זמן, ומדובר עתה בשלב ראשוני ביותר בעריכת שינוי מסוג זה. לכן ממליץ שירות המבחן, שאם יוחלט על הארכת המאסר המותנה ולא על הפעלתו, יחויב הנאשם בפיקוח שירות המבחן ובהמשך הטיפול במרכז "צור אביב".
5. למעשה, שירות המבחן אינו אופטימי במיוחד, והצדק עמו: הצהרותיו של הנאשם אינן מגובות במעשים של ממש, והצפי השיקומי עגום.
6. הטלת עונש מאסר תפגע בנאשם, ואף באביו החולה שנזקק לעזרתו כמתואר בדברי האב ובמסמכים שהוגשו מטעם ההגנה [נע/1, נע/4 ונע/5; עדות האב לעונש]. עוד יש לזכור, כי הנפגע המיידית מביצוע העבירה ומהמשך השימוש בסמים הוא הנאשם עצמו. לזכות הנאשם יש להוסיף את נסיבות חייו הקשות, כמפורט בתסקירים, ובמידת-מה אף את הסתייעותו החלקית-מאוד במרכז "צור אביב". עוד יש להטיל לכף הזכות את הודאתו של הנאשם. מנגד, לא ניתן להתעלם מעברו של הנאשם, שביצע את העבירה זמן לא-רוב לאחר גזירת דינו בעניין דומה וריצוי מאסר.
7. בנסיבות אלו, עתירתה של התביעה לעונש מאסר בן חודש ימים מצויה במקום הראוי במתחם ויש לקבלה.

8. עונש המאסר יוטל בחפיפה למאסר המותנה, שבנסיבות אלה אין מנוס מהפעלתו, ואף-זאת מהטעמים לקולא שנמנו לעיל. לצד עונש המאסר ייפסל הנאשם מלנהוג - הן כאמצעי עונשי שבבסיסו גמול, והן כמענה לצורך בהגנת הציבור מנהיגתו של משתמש בסמים. לא אחייב הנאשם בעיצום כספי, לנוכח עונש המאסר ולנוכח מצבו הכלכלי, כמי שעובד בעבודות מזדמנות ולא-מכניסות כסיוע לעבודות בניין.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר בפועל;
- ב. אני מפעיל את המאסר מותנה בן ארבעה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 34267-08-13 מיום 9.2.17. המאסר המותנה והמאסר שהוטל בתיק זה יחפפו, כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל;
- ג. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סם שהיא פשע;
- ד. שישה חודשי פסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג, מיום שחרורו;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים: הסם יושמד, וכל פריט אחר פרט לכסף יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יועבר לידיעה בלבד לשירות המבחן;

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ח, 18 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.